Quod maximũ gloriosissimũ miraculum.
non vnus neqȝ decem neqȝ centum vide
runt. sed oĩs turba que ꝯuenit ad precio
sam eius sepulturam.

De muliere q̃ pctũm suũ scriptum dedit beato Johãni.

Aliud aũt eius gloriosius quod
quidẽ adhuc viuens in carne ce-
pit miraculũ. ſȝ postq̃ȝ migrauit
ad deum cõpleuit. Jmo ꝯmemorare tem
tabit. Mulier quedam de ea que sanctuȝ
ꝑaulit ciuitate existens. cum audisset ve-
nisse arbodo. ⁊ angelum ei ibidem appa-
ruisse. ⁊ vocatõem ad communẽ domum
ei denunciasse. peccamen grauissimũ in se
recognoscens quod nec auditus hominũ
posset intrare affirmabat fideȝ inambigu
am sumens. ad sanctũ cursim peruenit. et
pedes eius cõphendens. cum lacrimis
multis clamat. et dicit secreto sancto. Pa
ter beate. habeo misera. qđ ad aures ho-
minũ venire non potest. et scio qđ si vis
potes id mihi indulgere. Dixit enim vo
bis presbiteris dñs. Quoniã quecunqȝ
solueritis sup terram. erunt soluta ⁊ in ce
lis. ⁊ quecunqȝ ligaueritis sup terrã. erũt
ligata et in celis. et quoꝝ remiseritis pec
cata remittũtur eis. ⁊ quoruȝ retinueritis
retenta sunt. Hec verba audiens a mulie
re sanctus. et timens si petitionem eius re
futaret. noxium ei in tormẽtis fieret. duȝ
posset liberari a ꝓprio peccato ꝑ fidem q̃m
habebat in eũ. dicit ad eam humiliter.
Si vtiqȝ credis o mulier deo. ꝙ per fide-
litatem meam ignoscat̃ tibi crimen quod
dicis. cõfitere mihi hoc. Que dixit. Nõ
possum domine dicere peccatũ hoc. neqȝ
enĩ potest auditus hominũ portare illud.
Dicit ad eam iteꝝ sanctus. ⁊ si erubescis
vade et scribe illud si nosti litteras. et af-
fer michi. Illa iteꝝ respondit. Uere dñe
non possum. Expectans ḡ modicuȝ sctũs
tacens. dixit ei. Non potes scribere ⁊ bul
lare ⁊ afferre michi. Tũc dixit ei. possum
dñe h̃ facio. Rogo ḡ honorabilẽ ⁊ coan
gelicã aĩam tuã ne soluat̃ neqȝ vllo mõ
inueniat̃ a q̃libet pc̃tm hoc aliq̃ñ. Uerbũ
igitur accipiẽs a deo honorabil. ꝙ nullus
hõ solueret aut ligaret ei⁹ pictaciu. Abies
scripsit ꝓpria manu pctũm ⁊ bullãs porta
uit btõ. Suscipiẽs ḡ sanctus pictaciũ p⁹
q̇nqȝ dies ad dñm ꝓfectus ẽ. nemĩ aliq̇d
de hmõi pictacio aut disponens aut indi
cans. Mulier vero fortuitu. imo dispensa
tione dei. non exñs in ciuitate dei in qua
translatus ẽ in pace de seculo isto ad aliđ
patriarcha volente ⁊ in h̃ đmõstrare deo
quantã apđ eum vtꝑpte ꝓprius famulus
fiduciã possidebat. Sed post vnã diem
reconditiõis p̃ciosi eius lipsani adueniẽs
cum audisset dormitõem eius. amẽs ⁊ de
sipiens ꝓpemodũ facta ẽ. existimãs picta
cium qđ dederat in episcopio relictũ om̃i
bus faceret culpam ei⁹ manifestam. Cito
ergo resiliens. ⁊ priorẽ fidẽ suã indubita
bilẽ super animã resumens archam a deo
honorati apprehendit. et sicut viuẽti ei ve
raciter. ita turbata ꝓhibebat. Homo dei
tibi hoc peccatũ non potui enumerare. eo
ꝙ supra modũ existeret graue. et nũc om
nibus factum est forsitan manifestũ et co-
gnitum. vtinã nõ tibi rem meã manifesta
rem. Heu heu mihi. putans ꝯfusionis ab
solutionẽ inuenire. cõfusio om̃ibus facta
sum. pro medela blasphemiam recepi.
Quid mihi ad te opus erat. causam ani-
me mee patefacere. Tamẽ non deficiã ne
qȝ diuidã. neqȝ remouebo a tumulo lacri
mas meas. vsqȝdũ satisfactionẽ de petitõ
ne mea accepero. neqȝ eñi mortu⁹ es sãcte
dei. ſȝ viuis. Scriptũ est eñ. qꝛ iusti in ꝑpe
tuũ viuent. Iteꝝqȝ eadeȝ verba assumẽs
dicebat. Nihil hõ dei peto a te. nisi vt cer
tũ facias cor meũ. q̇dnã đ dato tibi picta
ciõ factũ sit. de⁹ ḡ qui dixit ad chananeã
fides tua saluã te fecit. ipe et me certã de
pictacio facere p̃t. Trib⁹ dieb ꝑseuerãs
ad sepulcrum beati. cibum aut potum om
nino nõ gustans. Tercia vero nocte dũ
rursum lacrimis eosdeȝ duros ac fideles
sermones beatissimo diceret. Ecce egre
ditur dei famul⁹ de tumulo suo. oculatim

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0270
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG